

have; disse styrkende Næringsmidler, Søbemad og Kødspise, synes jeg ikke, det er saa mærkeligt at forlange. Jeg har, som jeg sagde i Gaar, været Formand for en mellemstor københavnsk Sygekasse i over 10 Aar, og jeg har dør erfaret mange Ting paa det Omraade, og blandt andet har jeg erfaret, at mangfoldige Læger mange Gange have været aldeles fortvivlede, fordi Patienterne ikke havde det, som netop tiltrængtes, nemlig ordentlige Levnedsmidler, ordentlig Føde. Jeg har mere end een Gang hørt Læger udbryde: det eneste, de Mennesker trænge til, er hverken Lægehjælp, Medicin eller noget af den Slags, men det er ordentlig Kost; blot de havde Raad til at købe ordentlig Føde, vilde vedkommende være raske. Jeg har som Sygekassemand erfaret, hvorledes Lægerne Gang paa Gang i Hundredevis af Tilfælde have forsøgt at skrive almindelige, ja ikke almindelige, men i alt Fald Næringsmidler op paa Sygekassernes Bekostning, for at vedkommende dog kunde faa noget at spise og ernære sig ved. Jeg har endogsaa haft Eksempel paa, at en Sygekasselæge har givet en hel Familie Levertran med den Motivering hagefter, at de ikke vare ordentlig ernærede og derfor kunde trænge til Levertran som Næringsmiddel. Jeg har haft Eksempel paa, hvorledes en Læge har skrevet op paa Sygekassens Regning Børnemel, som er et rent Næringsmiddel for Børn, og hvorledes han har foreskrevet Maltpræparater, Kakao, Bouillon-Tabletter, altsammen rene Næringsmidler og absolut ikke Medicin. Jeg har kendt Læger, som af deres egen Lomme have taget Penge og givet fattige syge og sagt: Sørg nu for at faa noget god Søbemad og Kødspise. Men saa se vi her en Læge, det ærede Medlem fra Odder, være ved at daane over, at vi foreslaa, at fattige syge skulle have en Portion Mad, naar de trænge dertil, vel at mærke, naar deres Sygdom er af den Beskaffenhed, at det vil kurere dem, naar de faa noget ordentligt at spise. Det ærede Medlem synes ikke at have den samme gode Tro til Lægerne som vi andre. Vi have aldrig et Øjeblik tænkt paa, at Lægerne skulde misbruge denne Paragraf til at skrive lækre Retter op til de syge, noget, de kunde holde Gilde paa eller lignende. Vi have stolet paa Lægernes Samvittighedsfuldhed, saaledes at de kun ville skrive det mest nødtørftige op. Men jeg synes ikke at kunne skimte den samme gode Tro til Lægerne hos det ærede Medlem.

Det ærede Medlem vilde ud af Sygekasseinspektoratets Beretning paavise, at Sygekasserne stadigvæk ere i god Udvikling, og det er for saa vidt rigtigt, som der kommer flere og flere Medlemmer ind i de alt bestaaende Kasser. Det er ogsaa rigtigt, naar det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) sagde, at Procenten af Personer over 15 Aar, der ere Medlemmer af en Sygekasse, er stigende og for Øjeblikket er oppe paa 33. Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) sagde endvidere glædestraalende, at nu have vi Sygekasser i 97 pCt. af Sognene, og han glædede sig over at bo i et Amt, hvor der er Sygekasse i hvert Sogn. Men derfor er det ikke givet, at de fattige i Sognet ere Medlemmer af Sygekassen. Jeg ser i et Blad, at det ærede Medlems Foredrag er refereret saaledes, at 97 pCt. af Befolkningen over 15 Aar vare Medlemmer af Sygekasserne. Men det er jo langt fra saaledes. Under dem, der er Medlemmer af Sygekasser, er der et Lag, som ikke har Raad til at være Medlemmer, og dem er det, vi skulle hjælpe. Det ærede Medlem hævdede, at i hans Amt og i Thisted Amt, kan enhver ubemidlet blive Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Ja, hvis han har Raad til det. Men det er ganske som med Kogebogen. Det ærede Medlem, der selv er Læge, har vist mange Gange haft Lejlighed til at se, at det ofte gaar her som i Kogebogen, hvor der staar den Passus: Man tager, men der staar ikke, hvor man tager det fra. Naar de fattige syge ikke have Raad til at være Medlemmer af Sygekassen, er det ikke nogen Trøst for dem, at der er en Sygekasse. Den Omstændighed, at 33 pCt. af Personer over 15 Aar ere Medlemmer af en Sygekasse, synes jeg egentlig ikke beviser ret meget. Der burde være mange flere. Efter alle Beregninger er det kun Halvdelen af den almindelige Arbejderklasse, der er Medlemmer. Det viser sig ogsaa, naar Ulykkesforsikringsraadet behandler saadant et Tilfælde. De skulle lægge Mærke til, om den vedkommende er Medlem af en Sygekasse, og der viser det sig da, at de kun ere det i Halvdelen af Tilfældene. $\frac{2}{3}$ af dem over 15 Aar burde være Medlemmer og ikke kun $\frac{1}{3}$. Resultatet af Sygekasselovens Virkninger gennem 17 Aar er altsaa, at kun Halvdelen af dem, der burde være Medlemmer, er det, og det synes jeg er et daarligt Resultat. Sygekasseloven skulde jo netop have Bud til alle de ubemidlede.

Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange)